

[Justitsministeren.]

inden loven trådte i kraft den 1. juli 1858, fik sønnerne dobbelt arv; efter den 1. juli 1858 fik de lige arv med døtrene.

Det viser, at der her ikke er tale om en velerhvervet rettilighed, som ikke lader sig ændre ved en generel lovbestemmelse.

Indfødsretsspørgsmålet vil jeg gerne diskutere; man kan sige, det er en meget formel betragtning, jeg fremsætter. Når jeg ikke har stillet forslag om, at adoption medfører indfødsret, kan jeg blot henvise til, at indfødsretsreglerne hviler på et internordisk grundlag.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen nævnte et af de tilfælde, som højesteretsdommer Trolle har fremdraget, nemlig hvor bedsteforældre adopterer en datters barn. Dér synes jeg man kan stille dette spørgsmål: Er det virkelig rimeligt at foretage en sådan adoption, så længe moderen lever? Det forekommer mig, at grundene til en adoption i dette tilfælde ikke er synderlig stærke.

Jeg forstod, at det ærede medlem fru Else Zeuthen er enig i, at vi skal have indført den stærke adoption. Jeg forstod navnlig, at det ærede medlem kunne være tilbøjelig til at gå med til, at den stærke adoption skulle være den eneste adoptionsform. Jeg håber, det under udvalgsarbejdet vil lykkes mig at overbevise det ærede medlem om, at dette er rigtigt.

Jeg forstod, at det ærede medlem var i tvivl med hensyn til § 17, som det ærede medlem mente kunne give anledning til tvivl og uro omkring barnet. Jeg skal heroverfor gentage, at paragraffen gælder jo kun undtagelsestilfælde, hvor der er tale om et anstaltsbarn, et barn, som kun kan leve på en anstalt, og som ingen kan få kontakt med. Hvis man gør sig dette klart, tror jeg, betænkelighederne vil svinde.

Jeg takker det ærede medlem fru Petra Petersen for den tilslutning, hun gav til lovforslaget. Jeg forstod, at det ærede medlem var betænkelig ved kapitel 3 om ophævelse af adoptivforhold. Jeg giver det ærede medlem ret i, at indførelsen af stærk adoption, hvor man helt bryder forbindelsen med barnets naturlige slægt, er et stærkt indicium for at sige, at det mest logiske er, at adoptivforholdet ikke kan ophæves. Jeg tror imidlertid også, det ærede medlem vil

give mig ret i, at hvis forholdet er dette, at et myndigt adoptivbarn ønsker at få adoptionen ophævet og kan blive enig herom med adoptanten, er der ikke nogen rimelighed i at hindre det deri, og jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at der kan være andre tilfælde, hvor en ophævelse af adoptionen kan være nødvendig.

Det ærede medlem pegede på lovforslagets §§ 18 og 19, hvor der er tale om vanrøgt fra adoptivforældrenes side eller om, at adoptivbarnet har forset sig overfor adoptivforældrene eller en af disse. Det er ikke altid et børneværnsspørgsmål, som det ærede medlem mente, for problemet kan melde sig på et tidspunkt, da der ikke længere er tale om børn, altså hvor adoptivbarnet er blevet voksent. Iøvrigt gør jeg opmærksom på, at reglen findes i den gældende lov. Den anvendes meget sjældent, men i visse yderligere tilfælde tror jeg man bør have denne mulighed for ophævelse af adoption.

Også det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen takker jeg for den tilslutning, det ærede medlem stort set har givet til lovforslaget.

Jeg skal slutte med at tilsige — naturligvis — velvilje under forhandlingerne i udvalget i håb om, at vi kan nå et resultat.

Gideon: Man kan sige, at det fremrykkede tidspunkt ikke opfordrer til en langvarig debat om dette iøvrigt vigtige spørgsmål, og jeg skal også afstå derfra, men der er et par enkelte bemærkninger, jeg gerne vil gøre overfor den højtærede justitsminister.

Ministeren var inde på det nordiske samarbejde og fremhævede den betydning, han tillægger dette. Jeg vil gerne gøre det samme for mit vedkommende, men denne betragtning kan ikke alene tages til indtægt for det lovforslag, der her foreligger. Det udkast til lovforslag, som er udarbejdet af den sagkyndige kommission, er jo gennemarbejdet i overensstemmelse med tilsvarende sagkyndige kommissioner i de andre nordiske lande, og der er udarbejdet ganske ensartede regler, så selvom man gennemfører ikke alene en stærk adoptionsform, men også medtager den svage, må man gå ud fra, at der ved det samarbejde, der kan finde sted, vil finde en tilsvarende vedtagelse sted i de andre nordiske lande.

I hvert tilfælde er jeg ikke helt klar over,